

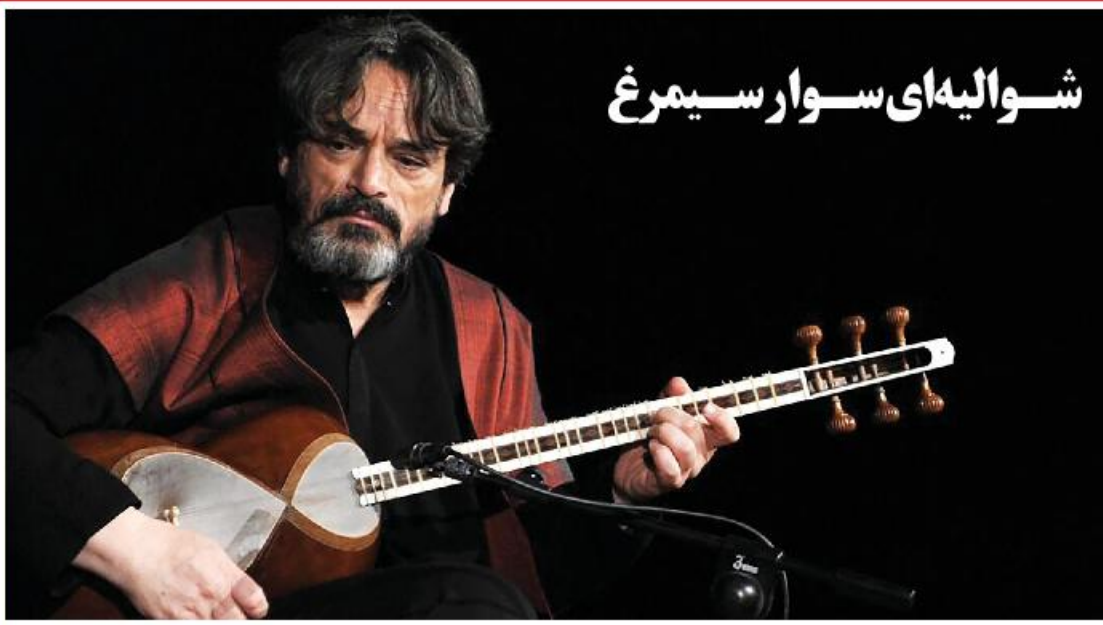

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
معاون سردبیر: نغمه دانش آشتیانی
دبیر تحریریه: نغمه فتاحی
هیات تحریریه: یلستر سماوات، فائزه صمدی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران خیابان آیت الله منجی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶۰ ۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۸۲۴۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

شوالیه‌های سوار سیمرغ

بود. ساخت کنسرتوی نی و ارکستر با عنوان نینوا در سال‌های ابتدایی این دهه، نام عزیز زاده را بیش از گذشته بر زبان‌ها جاری ساخت. این قطعه که با نی جمشید عنقلی‌بی به عنوان تکنواز نی اجرا شد، از جمله شاخص‌ترین قطعات تاریخ موسیقی ایران به‌شمار می‌رود که عزیز زاده آن را با الهام از تحولات سال‌های ابتدایی دهه شصت تصنیف کرد. پس از تعطیلی موسسه چاووش، عزیز زاده برای ادامه تحصیل موسیقی به دانشگاه آزاد برلین رفت و در سال‌های میانی دهه شصت به ایران بازگشت و گروه شیدا و عارف را بازسازی کرد که حاصل آن کنسرت شور انگیز با صدای شهرام ناظری، صدیف تعریف و بیژن کلنگار در تالار وحدت بود. این کنسرت بعدها با صدای شهرام ناظری در آلبومی به همین نام انتشار عمومی یافت.

او ۱۴ سال، از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۴ به اتفاق کیهان کلهر، محمدرضا و همایون شجریان، گروهی رویایی تشکیل دادند و در کشورهای مختلف، مر دم ربه تماشا و شنیدن هنرنمایی خود فرامی‌خوردند. عزیز زاده سال ۷۰ ریاست هنرستان موسیقی را هم پذیرفت. افتخار بزرگتری که عزیز زاده نصیب مردم ایران کرد، البته رد یک نشان معتبر بود! او سال ۱۳۹۳ از پذیرش «شان شولیه هنر و ادب قرن سده» سر باز زد و هفتم آذر آن سال با انتشار نامه‌ای سرگشاده خطاب به مردم فرهنگ دوست قرن سده نوشت که خود را بی‌نیاز از دریافت هر نشانی می‌داند و البته تاکید کرد دهنده ملت با فرهنگ فرانسه راجح می‌نهد. مرد فراموش‌نشده موسیقی ایران در بخشی کنایی از این نامه نوشت: «شاید اگر در دیار ما توجه و درک از هنر والای موسیقی نزد مسئولان می‌بود، یک هدیه و عنوان غیر خودی این همه انعکاس نداشت. وقتی در فضای هنری نور کافی نباشد، چراغی کوچک خورشید می‌شود». این جمله خودبیلگر رنجی بزرگ بود که عزیز زاده از کم‌توجهی به هنر در سرزمینش آن را در دل می‌پروراند. دهه ۹۰ برای عزیز زاده مانند دهه‌های پیشین پرکار و پرافتخار نبود اما هیچگاه در از ممارست در سنگر شریف هنر بر نداشت. او در همان روزگار سختی که داشت جایی با کنایه به اوضاع موسیقی در عنفوان دهه گذشته گفته بود: «لان معجزه است که در کل شهرستان‌ها و تهران از سنین خیلی کم، نوازنده‌ها و موسیقی‌دان‌های خیلی خوبی هستند که قطعاً آینده از آن‌ها نه‌است». حسین عزیز زاده مانند هر هنرمند دیگری روحی ناآرام دارد و گذشته از فعالیت‌های حرفه‌ای از نوآوری در موسیقی ایران نیز غافل نماند و در کمک به ساخت سازهای تازه تجربه‌های موفقی داشت که از آن میان می‌توان به ابداع ساز سلانه اشاره کرد که هم‌اینک نیز در کنسرت‌هایش از آن بهره می‌گیرد.

یلستر سماوات- هنر همواره در ایران مقوله‌ای مظلوم ولیکن درخشان بوده است. سرزمینی که خاکش از دیرباز با تاخت و تاز اقوام بیگانه عجین شده است و در هر دوره‌ای با کج‌اندیشی یا تلاش اشغالگران برای استیلای حکومت خویش مواجه بوده، فرهنگ و هنر خود را هم همواره در معرض ویرانی می‌دیده است. تفاوتی نداشت که مغول‌ها، چنگیز خان و سپاه خونخوار و یغماگرش به ایران یورش بیاورند و کنیخ‌های نیشلور و باخ و مرو و هرات را ویران کردند و کتب ارزنده علمی و فرهنگی را به عنوان سوخت در آتش بریزند یا ارتش لنگلیس در جریان اشغال ایران به دست متفقین خاک پاک میهن‌مان را اشغال و منشور کورش را به موزه بریتانیا منتقل کنند. تفاوتی نداشت که همسایه‌ای باشد که جریان روشنفکری ایران را در قرن بیستم تحریف کند یا در قرن چهارم پیش از میلاد مسیح اسکندر مقدونی باشد که مقاومت قهرمانانه آریوبرزن را درهم بشکند و کنیخ‌ها را بر سر پولیس را در آتش چهل و انحراف فکری خود بسوزاند! باری سرزمین ما گهواره تمدن بشر بوده و در پس این همه تاراج و ویرانی و کشتار، فرهنگ غنی خود را حفظ کرده است. موسیقی هم بخشی از فرهنگ ایرانی است که هر چند قرن‌ها در سایه شعر و یان بوغ بزرگان ادب ایران به حیات خود ادامه داد ولی در عصر جدید پس از قرن‌ها دوباره متولد شد. موسیقی ایرانی حالا شکوفایی خود را مرهون انسان‌های بزرگی است.

امروز، سه‌شنبه یکم شهریور ماه ۱۴۰۱ خورشیدی، هفتاد و یکمین زادروز حسین عزیز زاده، موسیقی‌دان، آهنگساز، نوازنده، ردیف‌دان و پژوهنده حوزه موسیقی ایران است. مردی که طنین دل‌انگیز سهارش، روح قبیله‌ای مشرقی را نوازش می‌کند. عزیز زاده نه تنها چهره‌های شناخته شده در موسیقی ایرانی است، بلکه در سینمای ایران نیز حضور موفق او به عنوان آهنگساز فیلم‌هایی نام‌آشنا به خوبی نمایان است. عزیز زاده چهار بار سوار سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر شد. «گبه»، «زشت و زیبا»، «آواز گنجشک‌ها» و «ملکه» چهار فیلمی بود که به‌علت شد عزیز زاده به اتفاق مجید انتظامی و محمدرضا علیقلی، برنده بیشترین تعداد سیمرغ‌های بلورین از جشنواره فیلم فجر لقب بگیرند! آهنگساز برجسته ایران از سال‌های ابتدایی دهه ۵۰ به تدریس در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان پرداخت و هم‌زمان شکل دهی گروه مرکز حفظ و اشاعه و شیدا و عارف و گروه سازهای ملی و حضور در برنامه‌های موسیقی جشن و هنر شیراز را دنبال کرد که حاصل آن تدوین و اجرای دستگاه ماهر توسط گروه مرکز حفظ و اشاعه (جشن هنر شیراز ۱۳۵۴) و کنسرت نوایاخوانندگی پرینسا (فالمه و لغظی) در سال ۱۳۵۵ همین جشن بود. دهه ۶۰ هم برای عزیز زاده روزگاری متفاوت

ضرورت نگارش نظریات عزیز زاده

یکم شهریور روزی پر از وقایع تاریخی ریز و درشت در تاریخ ایران و جهان است. روزی که زادروز حکیم ابوعلی سینا، بزرگمردی که به «همه‌چیز دان» در تاریخ ملقب شده است. یکم شهریور اما گذشته از سالگرد تولد شیخ الرئیس، زادروز مراد بزرگ دیگری نیز هست. حسین عزیز زاده موسیقی‌دان، نوازنده، آهنگساز و پژوهنده حوزه موسیقی ایران نیز فرزند همین روز است. جلالت اینکه این سینا قرن چهارم و پنجم هجری قمری از بزرگان و علمای موسیقیدان زمان خود بوده است. او مباحث اصلی موسیقی را با نهایت دقت تشریح کرده و در این مباحث از فارابی پیروی می‌کرده است عقاید او را تشریح می‌کند و در بسیاری موارد دارای ابداعات و ابتکار است. حدود یک هزار سال گذشت تا یک بار دیگر تاریخ ایران زمین شاهد تولد مردی باشد که یکی از نوابغ عالم موسیقی لقب بگیرد. «حسین عزیز زاده» بدون شک یکی از چهره‌های ملدگار فرهنگی ایران است. او در این حوزه نظریه‌پردازی صاحب‌نام نیز محسوب می‌شود. عزیز زاده نه تنها بر گردن موسیقی ایران حقی بزرگ دارد که یکی از موسیقی‌دانان برجسته شرقی نیز هست. نظریات او درباره تأثیر موسیقی غرب بر سایر ملل هم در جای خود بسیار ارزشمند و خولندنی است. عزیز زاده می‌گوید: «موسیقی ایرانی تا قبل از صدسال پیش از نظر تئوری، دارای فواصل خاص خود بوده است. اما گوش موسیقیدان مانیز بر اثر معشرت با موسیقی غربی تحت تأثیر آن قرار گرفته است. بعنوان مثال بیات اصفهان خود را به مینور غربی نزدیک کرده است در حالی که اصل آن ربطی به مینور ندارد. مامی‌تولیم هم از شعر و هم از ترن فارسی ریتم موسیقی استخراج کنیم. موسیقی ایرانی عمدتاً از آواز نشات می‌گیرد، آواز دارای کلام است و کلام دارای وزن. متاسفانه با وارد شدن ابزار جدید در موسیقی ایرانی، ریتم‌های غنی، متنوع و بی‌چیده‌ای که ریشه در ردیف موسیقی، فرهنگ و ماهیت زمین فارسی داشته اند بسیار محدود شده و چه بسا از بین رفتند.» به نظر می‌رسد، تئوری‌ها و دیگر نظریات عزیز زاده نیاز به کتاب‌های متعددی دارند و می‌طلبند آثار دیگری نیز درباره عزیز زاده و نظریاتش منتشر شود.

خرید بسته پرداخت قبض

هواداری با **اوانو** بهتره!

www.ewano.app

کارت به کارت خرید شارژ